

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ελλάδι

8

Έν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Ἱρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου

Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεχταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1903. Ὁρεῖ-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυ οὗντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὕπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ καταδίκη

τοῦ τελευταίου ἀπο-
γόνου τῆς σερβικῆς
δυναστείας τῶν Ὀβρέ-

νοβιτς ἐμποιεῖ φρίκην καὶ ἀποτροπιάσιν. Ἐν τῇ
ἱστορίᾳ ὀλίγα τοιαῦτα γεγονότα παρουσιάζον-
ται, ἀλλὰ καὶ ταῦτα εἰς παρωχημένην κατὰ
πολὺ ἐποχὴν. Τὸ δῆμα τοῦ Βελιγραδίου μᾶς
ἐπικυφῆρει εἰς χρόνους σκοτεινοῦς, βαρβάρους
καὶ τραχεῖς. Τὰ ἀνάκτορα ἐπλημμύρτην αἰ-
ματος, τὰ δὲ πτώματα τῶν Βασιλέων ἀπαι-
σίως ἡλωτῆριασμένα ἐποδοπατήθησαν καὶ ἐτά-
φησαν ἱεροκυφίως ὡς πικνωλοβλήτων. Οἰκτρά
τύχῃ! Βοδερὸν τὸ τέλος τοῦ βασιλέως Ἀλε-
ξάνδρου! Ἐνῷ ὅμως ἀποτροπιάζομεθα πρὸ
τῶν ἐξημμένων καὶ ἀπαισίων προσώπων τῶν
δολοφόνων ὀφείλομεν, παρερχομένης τῆς ἐντυ-
πώσεως ἐκ τοῦ τρόπου καὶ ὃν ἐξετελέσθη τὸ
ἐγκλημα, νὰ ἐρευνήσωμεν ἐὰν ἰδιοτελεῖς ἢ ἐθνο-
ρελεῖς σκοποὶ ὥπλισαν τὰς χεῖρας τῶν Σέρβων
στρατιωτῶν κατὰ τῆς δυναστείας αὐτῶν.
Τοῦτου ἐπιτηγχανομένου εὐκολοῦ ἀποδίνει ἡ
κρίσις Ἐπὶ ἐτῇ συνεχῇ ὁ οἶκος τῶν Ὀβρένο-
βιτς παρουσιάζε τι τὸ ὅλως ἐκτροπον καὶ ἀνώ-
μαλον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μιλάνου, οὐχὶ
ἔπαξ, ὁ Σερβικὸς λαὸς παρέστη εἰς θεάματα
ἁλλόκοτα καὶ παράδοξα, εἰς ἐκδηλώσεις αἰτι-
νες προέρχονται ἐκ μέρους μόνον ἐκφύλων καὶ
ἀνισορρόπων κεφαλῶν ὡς πρῶτον σκάνδαλον
διετάρραξε τοὺς Σέρβους τὸ διαζυγίον τῆς ἀτυ-
λοῦς Ναταλίας, εἴτα ἡ ἐκ τῆς Σερβίας ἐξέως
κὺτῆς ἥτις ἀλγεινὴν παρέστησεν εἰκόνα ἑπη-
κολούθησεν ἡ ἀρπαγὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐκ τῆς
μητρικῆς ἀγκάλης καὶ ὅλας βάρβαρον τρόπον.
Μετέπειτα ἡ ἀκώρυσις τοῦ διαζυγίου, κατάρ-
γησις καὶ τροποποίησις τοῦ συντάγματος. Ἐν
γένει τὸ χθὲς γιγνόμενον ἀνηρέτο τῇ ἐπαύριον,
ἀχρὶς ὅτου ὁ παροξυσμὸς ἐφθασεν εἰς τοιοῦτον
σημεῖον ὥστε νὰ δώσῃ ὁ Μιλάνος τὴν παρὰ-
τηνίν του. Πλάνητα διάγων βίον ἀφῆκε τὴν
ἀνατροφήν τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς ξένας χεῖρας.
Ἀτελῶς δ' οὗτος μορμωθείς, συγκεχυμένος ἔχων
ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ ἰδέας, φιλόποπτος καὶ περι-
δεὴς ἤρξατο τῆς βασιλείας του διὰ πραξικοπή-
ματος. Ἐκτοτε τὰ πραξικοπήματα διεδέχθη-
σαν ἄλληλα. Ὁ μετὰ τῆς Δράγας γάμος ὑ-
πῆρξε πλῆγμα διὰ τὸν σερβικὸν ἐγωῖσμόν,
ἡ δὲ μελετωμένη ἀνάδειξις τοῦ ἀδελφοῦ τῆς
Δράγας ὡς διαδόχου ἦτο συνέχεια παραφρο-
σύνης πρωτοφανοῦς. Ὁ Σερβικὸς λαὸς ἀνεχθεὶς
ἐπὶ μακρὸν τὰς παρεκτροπὰς πατρὸς καὶ υἱοῦ
δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πολὺ εἶναι νὰ ἴδῃ καθυβριζομέ-
νην τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἀξιοπρέπειαν. Ἡθέλησε
διὰ τῆς πράξεώς του νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν
θρόνον τῆς πατρίδος του τὸ προσαφθὲν αἶσχος
καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ πλήρη καταστρο-
φῆς. Τὰ ἔθνη δὲν εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ ἀνέχων-
ται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἡγεμόνας καὶ ἐκ-
α-

στην βαδίζοντας πρὸς τὸν ὀλεθρον καὶ καταισχύ-
νοντας αὐτά. Ἀφοῦ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἀπλοῦς
ιδιώτας νὰ πράξωσι ὡς βούλονται, ὀλιγώτερον
τοῦτο εἶνε ἐπιτετραμένον ἢ μᾶλλον οὐδόλως
εἰς ἡγεμόνας. Διὰ τοῦτο ἡ κατὰ κρίσιν αὐτῶν
ἐπεβάλλετο. Τὴν χεῖρα τῶν δολοφόνων δὲν
ὥπλισε μῖσος κατὰ τοῦ βασιλέως, οὔτε ἄλλος
λόγος συμφέροντος; ταύτην ὥπλισεν ὁ πόνος
ὕπὲρ τῆς πατρίδος τῶν οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος ἀγωνιζόμενοι εἰσι πάντοτε ἀξιοπαῖνοι.

Πρωτοῦργοι τῆς βασιλοκτονίας ἐν Σερβίᾳ
κατὰ τὰ νεώτερα τηλεγραφήματα, εἶνε ὁ ἀν-
τισυνταγματάρχης Μίσιτς καὶ ὁ ἀντισυνταγμα-
τάρχης Μασίν, ὅστις ὡς γνωστόν, εἶνε συγγε-
νὴς ἐξ ἀγχιστείας τῆς Δράγας, καὶ ὅτι αὕτη
ἦτο προηγουμένης σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ του.
Οἱ δύο οὗτοι ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ θου συντάγμα-
τος τοῦ πεζικοῦ κατέλαβον τ' Ἀνάκτορα τὴν
νύκτα τῆς 2ης πρὸς τὴν 29ην Μαΐου περὶ τὴν
10 1/2, εἰσέδυσαν εἰς αὐτὰ καὶ ἐφόνευσαν
πρῶτον τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντα ὑπασπι-
στὴν Ναούμοβιτς. Κατ' ἄλλην διάδοσιν τὸν τε-
λευταῖον αὐτὸν ἐφόνευσεν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς
Ἀλέξανδρος, διότι αὐτὸς ἤνοιξε τὰς πύλας εἰς
τοὺς στρατιώτας διαγείρας οὕτω τὴν ὑπόψιν
τοῦ βασιλέως ὡς συνωμότης. Τὶς ἐφόνευσεν τὸν
Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν, εἶνε δύσκολον
μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἐξακριβωθῇ καὶ
ὅτι αἱ ἀντιφατικώτεροι τηλεγραφικαὶ εἰδή-
σεις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος διαβιβάζονται.
Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν ἐν Βελιγραδίᾳ τοῦ
βιεννικοῦ «Ελευθεροῦ Τύπου», περὶ τὴν 1 1/2
τῆς πρωΐας εἰσέδυσαν εἰς τ' Ἀνάκτορα ὑπὸ τὴν
ὀδηγίαν τοῦ Μίσιτς καὶ τοῦ Μασίν, τριάκοντα
ἀξιωματικοὶ ἐνῷ ταυτοχρόνως ἰσχυρὰ στρα-
τιωτικὰ ἀποσπάσματα τοῦ θου καὶ 7ου πε-
ζικοῦ συντάγματος περιεκύκλωσαν αὐτά. Πολ-
λὰ τῶν θυρῶν αὐτῶν ἐν αἷς καὶ αἱ τῶν δια-
μερισμάτων τοῦ βασιλέως διερρήχθησαν διὰ
δυναμίτιδος, ὁπότε, λέγεται ὅτι καὶ ὁ Ναούμο-
βιτς ἐφονεύθη.

Πάντες οἱ ἰδιαιτέροι φρουροὶ τοῦ βασιλέως
ἀντέστησαν, ἐπεσαν δὲ πυροβοληθέντες ὑπὸ
τῶν ἐπαναστατῶν. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν ὁ λο-
χαγὸς Μιλικόβιτς, ὁ γαμβρὸς τοῦ στρατηγοῦ
Τσεντσάρ Μάρκοβιτς (τοῦ φονευθέντος ἐπίσης
Πρωθυπουργοῦ τῆς Σερβίας). Ἐπίσης ἐφονεύθη
εἰς τὸ β' δωμάτιον μετὰ γενναίαν ἀντίστασιν
ὁ γενικὸς ὑπασπιστὴς Λάζαρος Πετροβιτς.
Οὕτως ἀπέμεινε πλέον ἐλευθέρῃ ἡ εἰς τὸν ἰ-
διαιτέρον κοιτῶνα τοῦ βασιλέως ὁδός. Κατὰ
τὴν κρίσιν ταύτην στιγμὴν ματαίως ὁ Βα-
σιλεὺς Ἀλέξανδρος, ἀντιληφθεὶς τὰ συμβῆντα
ἐκάλεσε ἐκ τοῦ παραθύρου του εἰς βοήθειαν.
Οὐδεὶς προσήρχετο καὶ κατενόησε πλέον ὅτι
τὸ τέλος τοῦ ἤγγιζεν. Ἐνηγκαλίσθη τὴν Βα-
σίλισσαν Δράγαν καὶ ἀνέμενεν εἰς τὴν θέσιν
αὐτὴν, μέχρις ὅτου οἱ εἰσδύσαντες ἀξιωματικοὶ
διέρρηξαν τὴν θύραν τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος.
Ἐνηγκαλισμένοι καὶ ἀκίνητοι ἐδέχθησαν τὰς
διὰ περιστροφῶν ριφθείσας ἐναντίον τῶν σφί-
ρας ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ἀξιωματικῶν, καὶ
ἐπεσαν νεκροί. Τὸ θανάσιμον τραῦμα τοῦ Βα-
σιλέως ὑπῆρξεν εἰς τὸν λαϊμόν, αἱ δὲ τελευ-
ταῖά του λέξεις ἦσαν; «Στρατιῶται μ' ἐ-
προδώσατε!»

Οἱ κυρίως συντελέσαντες εἰς τὸν φόνον τῶν

Βασιλέων ὑπῆρξαν, ὡς λέγεται, οἱ λοχαγοὶ
Ἰρκοβιτς καὶ Ἀλέξανδρος Γκλίσιτς. Κατὰ τὴν
ἄλλην γνωστὴν ἤδη διάδοσιν, οἱ εἰσδύσαντες
εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἀξιωματικοὶ ὑπέβαλον πρὸς
ὑπογραφὴν εἰς τὸν Βασιλέα ἑγγράφον παραι-
τήσεως ὑπὲρ τοῦ Πρίγκηπος Καραγεώργεβιτς,
εἰς τὴν πρότασιν ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησε φονεύσας
διὰ περιστροφῶν ἓνα ὑπασπιστὴν, μετ' ὃ ὁ Ἀ-
λέξανδρος θελήσας μόνος νὰ φονεύσῃ τὴν Βα-
σίλισσαν, ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Ἀγ-
γέλοβιτς. Ἐφημερὶς τοῦ Βελιγραδίου λέγει,
ὅτι πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς βασιλοκτονίας οἱ
ἀξιωματικοὶ ἦσαν συνηγμένοι εἰς τὴν Λέσχην
τῶν ἀξιωματικῶν, ὅπου πρὸς ἀποφυγὴν πάσης
ὑποψίας διετέλουν εὐαχούμενοι ὑπὸ τοὺς ἤχους
τοῦ ἐμβατηρίου τῆς Βασίλισσης Δράγας, μετ' ὃ
κατὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν ἐπορεύθησαν κατ'
εὐθείαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Τὸ σημεῖον τῆς ἐπι-
θέσεως ἔδωκεν εἰς κανονιοβολισμός. Ὁ ἀξιο-
ματικὸς, ὅστις ἐζήτησε νὰ ἀντιδράσῃ ὑπὲρ τοῦ
Ἀλεξάνδρου ὑπῆρξεν ὁ λοχαγὸς Δημήτριος Νι-
κολίτς.

Ὁ Σερβικὸς τύπος ὁμοφώνως ἐπιδιοκιμᾷ
τὰ συμβῆντα, θεωρῶν ἐπὶ τέλους τὴν Σερβίαν
ἀπολυθεῖσαν τοῦ ὀνείδους, τὸ ὁποῖον προσῆψεν
εἰς τὸ Σερβικὸν ἔθνος ὁ τελευταῖος γόνος τῶν
Ὀβρένοβιτς «διὰ τοῦ μετὰ ἐταίρας γάμου του»
ἀφ' ὅτου καὶ χρονολογεῖται ἡ τελεία ταπεινω-
σις τῆς χώρας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὀλοκλήρου
τοῦ κόσμου. Τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον ἡ ἐφη-
μερὶς «Μάλι-Ζουρνάλ» ἀποκαλεῖ ἡλίθιον υἱὸν
τοῦ Σέρβου Νέρωνος Μιλάνου καὶ κακὸν δαί-
μονα τῆς Σερβίας. Ἡ στρατιωτικὴ συνωμο-
σία ἦτο πρὸ καιροῦ παρεσκευασμένη. Μίαν δὲ
ἐβδομάδα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον συγκα-
τανεύσει οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλου τοῦ στρατοῦ
τῆς Σερβίας. Ἐξ ἀξιωματικῶν πρὸ καιροῦ εἶχον
δώσει τὸν λόγον τῶν νὰ θυσιάσουν καὶ αὐτὴν
τὴν ζωὴν τῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς βασιλοκτο-
νίας. Ὡς τελευταία ἀφορμὴ τοῦ κινήματος
θεωρεῖται ἡ φοβερὰ ἀγανάκτησις, τὴν ὁποίαν
ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ὑπέθαλπεν ἐναντίον του ὁ
Ἀλέξανδρος διὰ τῆς δεσποτικῆς διαγωγῆς του.
Λέγεται ὅτι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν ὁ βα-
λεὺς Ἀλέξανδρος εἶχεν ἐκφρασθῇ περιφρονητι-
κῶς περὶ τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν εἰπὼν
ὅτι τὴν ψυχὴν ἐκάστου ἀξιωματικοῦ δύναται
νὰ ἐξαγοράσῃ κανεὶς ἀντὶ 5 δηνარიῶν. Μίαν
ἐπὶ πλέον ἀφορμὴν πρὸς γενικὴν δυσανεξίαν
ἀπετέλεσε καὶ ἡ ἀγγελθεῖσα πρόθεσις τοῦ Βα-
σιλέως νὰ μεταφέρῃ τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν
εἰς Σάμπιατ γενεθλίαν πόλιν τῆς Δράγας.

Ὁ ἀυλαρχὸς Νικολάεβιτς διεσώθη τὴν νύ-
κτα τῆς στάσεως, καταφυγὼν εἰς τὴν αὐ-
τοφυγορικὴν προσθείαν ὅπου ἐξακολούθει δια-
μένων. Ἦνεν ὁ μόνος διασωθεὶς ἐκ τῶν ἐμπιστῶν
τοῦ Ἀλεξάνδρου. Κατὰ τηλεγράφημα τῆς «Ἡ-
μερησίας Ἐφημερίδος» τοῦ Βερολίνου, ὁ Βα-
σιλεὺς Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Δράγα τελευταίως
διετέλουν ἐν διαρκεῖ φόβῳ καὶ εἶχον ἀποφα-
σίσει κατ' ἐπιμονὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀπαίτη-
σιν νὰ διαζευχθῶν. Τὸ ταξίδιον τῆς Βασι-
λισσῆς εἰς Φραντςεσματ θὰ ἦτο μίαν πρόφασις
μόνον διὰ τὴν διάλυσιν τῶν γάμων τῶν. Μετὰ
τοῦτο θὰ ἐζήτηι ὁ Βασιλεὺς τὴν χεῖρα τῆς
πρίγκηπισσας Ἐνίας τοῦ Μαυροβουνίου. Ἡ
Βασίλισσα θὰ κατέθετε πλείονα ἑκατομμύρια
εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Λονδίνου ὡς ἐπίσης καὶ
ὁ Βασιλεὺς διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

— Ἀξιὸν τελεῖται ἐν Τατόφῃ ἡ βαπτι-
τῆς πνευματικῆς Ὀλγας. Εἰς τὴν τελευ-
τὰ παύσεται τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κα-
ὸλοκληρῶς ὁ πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς οἶκος
τοῦ Βασιλέως. Τὴν βαπτιστὴν θὰ ἐγκολομηθῇ
πρόσκειμα εἰς ὃ θὰ παρακληθῶσιν οἱ ὑπουργοί
— Ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ

ζάξης διεβίβασε πρὸς τὸν κοσμητὸρα τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς κ. Χαζτημιχάλην τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας περὶ τιμωρίας τῶν καθηγητῶν κ. κ. Πεζοπούλου καὶ καλικοῦνη διὰ προστίμου.

— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπεβλήθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα διάταγμα δι' οὗ συνιστάται ἐν Ἀκρίσει γεωργικὴ Σχολὴ θὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ μεταβῇ εἰς Ἀκρίσιν ὅπως κανονίσῃ τὰ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν κτιρίων τῆς Σχολῆς καὶ ἐν γένει τὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πλείστας ὅσας ἐκδηλώσεις συμπαιδείας καὶ βαθείας ἐκτιμήσεως ἐκφράζουσιν ἡμῖν, οἱ ἐν Πειραιεὶ διαμένοντες Ἑπειρώται διὰ τὸν ἐκ Κονίτης κ. Ἀρτίστιππον Ἰ. Ἀδαμαντίδην Ἰατρὸν Ἀριστοῦχον, καὶ ἑσωτερικὸν Ἰατρὸν τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ζωνεῖου Νοσοκομείου, ὃς διὰ τῆς βαθείας αὐτοῦ μορφώσεως ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ καὶ Νοσοκομείῳ, ἐνθα ὑπηρετεῖ λίαν εὐδοκίμως, κατέλαβεν ἐπίζηλον θέσιν πολλοὶ προστρέξαντες καὶ ζητήσαντες τὴν Ἰατρικὴν αὐτοῦ περίθαλψιν, ἀνεχώρησαν ὑγειῶς ἔχοντες καὶ κομίζοντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις τοιοῦτοι ἐπιστήμονες ἐμβριθεῖς, τιμῶσιν οὐ μόνον ἑαυτούς, ἀλλὰ καὶ τὴν γεννιέταιν των.

— Ἀφίκετο ἐκ Σουδανῶν ὁ Ἰατρός κ. Σπυρ. Γράτσος, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς Ἑφεσον. Ὁ κ. Κ. Στάρας

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Διηλέξεις τοῦ κ. Ν. Καζίτζη.

(Ἰδε συνέχεια εἰς τὸ προηγ. φύλ.)

Δὲν ὑπῆρχον Ἕλληνες (;), Βλάχοι, Ἀλβανοὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πύρου, ἀλλὰ λαὸς, συνδεδεμένος στενῶς μετὰ λαῶν ὁμοίων, τῶν Ἰλλυριῶν, τῶν Μακεδόνων, τῶν Ἑλλήνων. Ὑπάρχουσι σήμερον ἐν Ἑπείρῳ Ἕλληνες, Βλάχοι καὶ Ἀλβανοί, ἢ χάριν ἀκριβολογίας Ἑλληνόφωνοι, Βλαχόφωνοι καὶ Ἀλβανόφωνοι. Ὁ κατὰ προσέγγισιν πληθυσμὸς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἑλληνόφωνοι	145,000
Ἀλβανόφωνοι	165,000
Ἀλβανοελληνόφωνοι	100,000
Βλαχοελληνόφωνοι	45,000
Βλαχοαλβανόφωνοι	25,000

Τὸ ὅλον 480,000

Ὀλίγον ἀπέχει, λέγει παρακατιῶν, ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἡ Ἑπείρος, δὲν εἶνε ἀγρία καὶ ἄξενος, ποθεῖ (;) τοὺς Ἰταλοὺς, δὲν δύναται δὲ κρεῖττον διεῦθυσιν νὰ λάβῃ ἢ ἡμετέρα μετανάστευσις, διότι αἱ γαῖαι τῆς χώρας ταύτης εἶνε εὐφοροί, προθυμότατοι δὲ οἱ γαιοκτήμονες νὰ δεχθῶσι λαὸν νέον καὶ φιλόπονον, εἰς ὃν θὰ παρεῖχον πολλὰς ἐργασίας. Δύναται νὰ καταστῇ ἄρα στάδιον διὰ τὴν ἰταλικὴν δρᾶσιν.

Ἀς κατακτιήσωμεν αὐτὴν διὰ τῆς ἐπιστήμης, τῆς γεωργίας, τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐὰν ἐγνωρίζον, ὅτι διὰ τοῦ δημοσιεύματος τούτου θὰ ἐξεγείρω τὴν ἀρχαίαν ἰταλικὴν δρᾶσιν, ὠθῶν αὐτὴν πρὸς χώραν, ἣν ἐπὶ ἐξ ἔτη ἐσπούδασα, μόνον δὲ ἐπιθυμίαν ἔχω νὰ καταστήσω συμπαιθὴ τὴν ἡμετέραν Ἰταλίαν εἰς λαὸν, πρὸς ὃν συνδέουσιν ἡμᾶς παλαιὰ παραδόσεις, ἐὰν παρεσκευάζον τὸ ἔδαφος εἰς ἠθικὰς ἐπιρροὰς, δὲν ἐπετέλσσα ἔργον ἀνωφελές καὶ ἰκνοποιούμεν ἐκ τῶν ἐπιτευχθέντων πλεονεκτημάτων...

Τοιαύτη εἶνε ἡ περίληψις περὶ τῶν ἐν Ἑπείρῳ ἰταλικῶν βλέψεων, οἷας διετύπωσεν αὐτὰς πρὸ εἰκοσιπενταετίας ὁ συντάκτης τοῦ ἐθνογραφικοῦ χάρτου τῆς Ἑπείρου κ. de Gubernatis. Ἐλτοτε ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ ἐξακολουθεῖ ἐκδηλουμένη ἐν Ἑπείρῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅτε μὲν ἀτονώτερα, ὅτε δὲ δραστηριώτερα, ὡς συμβαίνει ἀπο τινος χρόνου ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ προξένου κ. Millelire

Ἀνακοινῶν ἐν τούτοις εἰς ὑμᾶς τὰς ἐν Ἑπείρῳ ἰταλικὰς ἐνεργείας, ἰδιαίτερον ὀφείλω νὰ κάμω μνείαν τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κατὰ

ἐκ Σερβίας μεταβαίνων εἰς κάτω Σουδανῶν. Ὁ κ. Δ. Παπακόπουλος ἐκ Δράμας εἰς Παλαιόσέλιον. Ὁ κ. Β. Χαριτιάδης ἐξ Αἰγύπτου. καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας. Ὁ κ. Στέφανος Καραγιώργης καπνέμπορος μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἐκ Μάλτας εἰς Καβάλλαν

— Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος ἀριθμ. τοῦ νέου ἔτους τοῦ καλλίστου περιοδικοῦ συγ. «Φύσις» μετ' ὥραφα ὕλην καὶ εἰκόνας λαμπράς, καὶ πολλὰς ὡσαύτως νεωτέρας ἀνακαινίσεις καὶ βελτιώσεις. Οὕτως δὲ τὸ περιοδικὸν τοῦτο κατέστη μοναδικὸν ἐντρυφήμα διὰ πᾶσαν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. ὡς δημοσιεύον ἐκάστοτε πολλὰ καὶ διάφορα διδακτικὰ καὶ νεοφανῆ πράγματα. Ἡ διεύθυνσις εἰς Ἀθήνας. Φρ. Πρίντζης ὁδὸς Λουκούργου 14.

ΟΙΚΟΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΕΚΑΡΑ

Εἰδικότης εἰς ἅπαντα τὰ ἀνδρικὰ φορέματα καὶ γυναικείας ζακέτας 143 — Ὀδὸς Αἰδίου — 143 ΑΘΗΝΑΙ

ΞΕΝΟΔΟΧ. ΥΠΝΟΥ Η ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΙΑ

Ἐν Ἀκρίσει

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἄνω ξενοδοχείου, κειμένου ἐγ τῇ πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων (Θέμιδος), ἀνέλαβεν ὁ ῥέκτης καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὸς Ἑπειρώτης Ἰωάννης Ζούγκος, ἀνακαινίσας αὐτὸ διὰ κλινωστρωμάτων καὶ ἐπίπλων πρῶτης ποιότητος. Δωμάτια εὐάερα καὶ καθαρότατα.

τὸ παρελθὸν ἐπισκέψεως τοῦ Ἰταλοῦ πολιτευμένου Σάν Τζουλιάνου, ὅστις καὶ ἀμέσως ἐξέθηκε τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν του, δημοσιευθέντα ἐν τινι ἰταλικῇ ἐφημερίδι. Ἀποσπῶ ἐκ ταύτης τὰ ἐπόμενα τεμάχια, ἐπαρκῶς ἀποκαλύπτοντα τὰς ἐπὶ τῆς Ἑπείρου βλέψεις τῆς συγχρόνου Ἰταλίας.

Πῶς ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ βίλαετιῳ Ἰωαννίνων αἱ διάφοροι ἐθνότητες καὶ θρησκείαι; Πῶς τὰ αἰσθήματα τῶν ἐτερογενῶν τούτων πληθυσμῶν; Πῶς ἐξηγοῦνται καὶ ποῦ τείνουσιν αἱ διάφοροι ξένοι ἐπιρροαί;

Ἐν τῇ πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ἀπαντήσῃ ἀπέκειται νὰ διευκρινισθῇ ὁποία ἡ θέσις τῆς Ἑπείρου ἐν τῇ ἀλβανικῇ ζητήματι, τίς ἡ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ συμφέροντα τῆς Ἰταλίας, καὶ κατὰ πόσον δύναται αὕτη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ καθεστώτος.

Ἡ κλεις τοῦ ὅλου προβλήματος ἔγκειται ἐν τῇ ὅσον ἐνεστὶ πιστῇ ἐξακριβώσει τῆς ἐθνογραφίας τοῦ βίλαετιῳ. Ὡς πρὸς τοῦτο ἔχω τὴν στιγμὴν ταύτην ὑπ' ὄψιν τὰς πλήρεις μελέτας τοῦ ἡμετέρου de Gubernatis, νῦν γενομένου προξένου ἐν Κερκύρᾳ τὰς τοῦ Gopcevic καὶ τὰς τοῦ αὐστριακοῦ στρατηγοῦ von Waldkampf ἀλλὰ μοὶ χρησιμεύουσιν ἐπίσης ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τὰ συμπεράσματα, ἅπερ ἠρτισθὴν ἐξ ἄλλων ἔργων καὶ αἱ συμβουλαι ἀνδρῶν ἐν Ἰωαννίνοις εἰδημόνων καὶ πεπειραμένων, μεθ' ὧν συνδιελέχθη, καὶ ἄλλαι σπουδαῖαι πηγαὶ ἀνέκδοτοι.

Τὸ βίλαετιον Ἰωαννίνων, κατέχον 22,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ ἀριθμοῦν περὶ τὰς 600,000 κατοίκων, εἶνε εὐρύτερον μὲν τῆς κλασικῆς Ἑπείρου, ἥτις ἔλγχε παρὰ τὴν Αὐλῶνα, εἰς τὸ ἀπώτερον ἀρκτικὸν ἀντρείσμα τῶν Ἀκροκεραυνίων ὁρέων μικρότερον δὲ τῆς βυζαντινῆς Ἑπείρου, ἥτις ὑπὸ τὸν Ἰουστινιανὸν ἐξετείνετο βορειότερον τοῦ Δυροχίου. κείμενον δὲ μετὰ τῆς 41ου καὶ 39ου παράλληλου ἔχει νῦν ὡς ὅρια πρὸς βορρᾶν τὸν Ἄφον, πρὸς νότον τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, πρὸς ἀνατολὰς τὸν Πίνδον καὶ τὸν Ἀσπύχον καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν καὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Ἐθνογραφικῶς πρὸς ταῖς φυσικαῖς ιδιότησιν, ὡς ἡ βραχυκεφαλία, ἥτις ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἡ δολυγοκεφαλία, ἥτις ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς Ἀλβανοῖς, ἀνάγκη νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν εἰς τὴν συνήθως λαλουμένην γλῶσσαν, ἥτις μετὰ τῆς θρησκείας ἀποτελεῖ τὸν κύριον παράγοντα τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἐν τῇ πολιτικῇ δράσει.

Τὸ ἀρκτικὸν ὄριον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀποκλειστικῶς μητρικῆς ἢ ἐπικρατούσης, ὡς

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ καταθέσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὕψους (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὰ κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῇ Κεντρικῇ Κρατῆματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκύρᾳ δὲ Κερκλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1) 2	τοῖς	ο) ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθ.	6 μην.	τουλ.
2	»	ο) ο	»	»	»	»	1	ἔτους
2	1) 2	»	ο) ο	»	»	»	2	ἔτων
3	»	ο) ο	»	»	»	»	4	ἔτων
4	»	ο) ο	»	»	»	»	5	ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῇ ἢ ἀνώνυμοι.

ἄρχεται κατὰ τὸν de-Gubernatis ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐν Σπλάντσα, ἀναπτύσσεται πρὸς νότον παρὰ τὴν κορυφὴν τῶν ὁρέων τῆς Τεταμοριτῆς μέχρι τῆς Καμαρίνης, ἐκεῖθεν δὲ στρεφόμενον πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν ἀνέρεχεται πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ Ζαγορίου, ἐνθα συμπεριλαμβάνει τοὺς ἐξ ἐλ λ ν ι σ θ ἐ ν τ α ς Β λ α χ ο υ ς. (Ὁλους τοὺς ἑλληνικιστάτους Ζαγορισίους παριστᾷ ὡς Βλάχους) !!!

Ἡ ἑλληνὴς τινες ἀπαιτοῦσι νὰ ὠθήτωσι τὸ γλωσσικὸν ὄριον μέχρι τῶν κορυφῶν δεξιᾶ τοῦ Καλαμά, ἀλλ' οἱ μᾶλλον εἰδήμονες φέρουσι αὐτὸ παρὰ τὴν θάλασσαν νοτίως τοῦ Καναλίου, οὕτως ὥστε ἡ Σπλάντσα, ἡ Καστροσυκιὰ, ἡ Ρινιάτσα, ἡ Σούτσια (;), τὸ Μονόδενδρον, τὰ Δουβιενὰ καὶ ἄλλα χωρία, τὰ ὅποια ὁ Δε-Γκουμπερνάτης τάσσει ἐν τῇ ἑλληνοφώνῳ ζώνῃ, ἤθελον εἶσθαι τοῦναντίον καθαρῶς ἀλβανικά. Ἄλλοι ἐπιμένουσιν ἐπίσης, ὅτι ἐν τῇ ἐσωτερικῇ, πρὸς βορρᾶν τοῦ Σαρωνταπόρου, τουτέστιν ὀλίγον τι νοτίως τοῦ ὑπὸ τοῦ Δε-Γκουμπερνάτη χαραχθέντος ὁρίου, οὕτε ὁ μ ι λ ε ῖ τ α ι π λ ε ο ν, οὕτε ἐ ν ν ο ε ῖ τ α ι ἢ ἐ λ λ η ν ι κ ἢ γ λ ῶ σ σ α. Ἡ γνώμη αὕτη, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἀτομικὴν πείραν ἀνδρὸς ἀνακρινώσαντός μοι τὴν ἀλήθειαν, ἐπιβεβαιούται ὑπὸ τοῦ Χάν, Ἀμὶ Μπουὲ καὶ Βὸν Βαλδμάμφ, οἵτινες θέτουσιν ἐν Κονίτῃ τὴν κορυφὴν τοῦ τριγώνου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ὅπερ, ὡς βάζειν ἔχον τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, χωρεῖ δίκην σφηνὸς ἐν τῷ ὑπερόχω ἄ λ β α ν ι κ ῳ β ι λ α ε τ ῖ ῳ Ἰ ω α ν ν ῖ ν ω ν.

Ἀλλ' ὅπως δήποτε οἱ ἀριθμοί, οὓς ὁ Δε-Γκουμπερνάτης σημειοῖ ἐν τῇ πολυτίμῳ αὐτοῦ ἔργῳ, ὑπέστησαν σημαντικὴν μεταβολήν, διότι ἀπὸ τοῦ 1878 ὁ ὀλικὸς πληθυσμὸς ἡμῶν τοῦ μ ο υ τ ε σ α ρ ι φ λ ῖ κ Ἀκρίσεως, ὅπερ καὶ Ἕλληνας καὶ Βλάχους πολλοὺς περιεῖχε, παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ δὲ γλωσσικὰ ὅρια ἐν γένει μετεβλήθησαν, τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς καὶ ρ ω μ ο υ ν ι κ ῆ ς προπαγάνδας, τὸ δὲ ὑπὸ τῆς βελτιωτικῆς ἀρτυρίσεως τῆς ἀλβανικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

Κατὰ τὴν ἀπαρίθησιν τοῦ 1888 καὶ κατὰ τὰς μελέτας τοῦ Γκόπτερεϊτς, καὶ ἄλλων, ἐν τῇ βίλαετιῳ Ἰωαννίνων οἱ Ἀλβανόφωνοι ἀνέρχονται εἰς 345,720, ἐκ τῶν ὁποίων 264,504 Μωαμεθανοὶ καὶ 81,215 Ὀρθόδοξοι, οἱ δὲ Ἑλληνόφωνοι εἰς 247,810, ἐν οἷς 21,150 Μωαμεθανοὶ καὶ 1725 Ἑβραῖοι, ἐκτὸς τῶν 15,125 Βλαχοδιγλώσσων.

(ἀκολουθεῖ)